

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ—ΕΠΙΣΤΗΜΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Συνεργάται εἰς δεκτοὺς πάντες. Δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνημάτων. Ἀγγέλαι μετ' εἰκόνων. Συνδρομαὶ δεκταὶ εἰς χαρτόνισμα παντὸς ἔθνους.

Ἐκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πόλησις εἰς τὰ κίβητα καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2.— ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ἐν Ἑλλάδι ἔτησία Δρ. 8.— Ἐξωτερικοῦ ἔτησία Φρ. 12.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—Γνωστοποιήσις.—Περὶ τῆς κινήσεως τῆς γῆς, ὑπὸ Φ. Π.—Εἰς τὴν ἀπωτάτην ἀνατολήν. Τὸ βασίλειον τῶν Καλακαουά, (συνέχεια καὶ τέλος) (μετ' εἰκόνων) ὑπὸ Ἡλ. Οἰκ.—Πολεμικὸν ἐπιστάδιον τοῦ 1870—71, ὑπὸ Σ. Θεολόγου.—Διπλοῦν δράμα, Σύγχρονον ἱστορικὸν διήγημα ὑπὸ Ρου.—Ἡ ὄρφανούλα (ποίημα), ὑπὸ Σ. Μράνη.—Αἰνίγματα.—Ἀλληλογραφία.

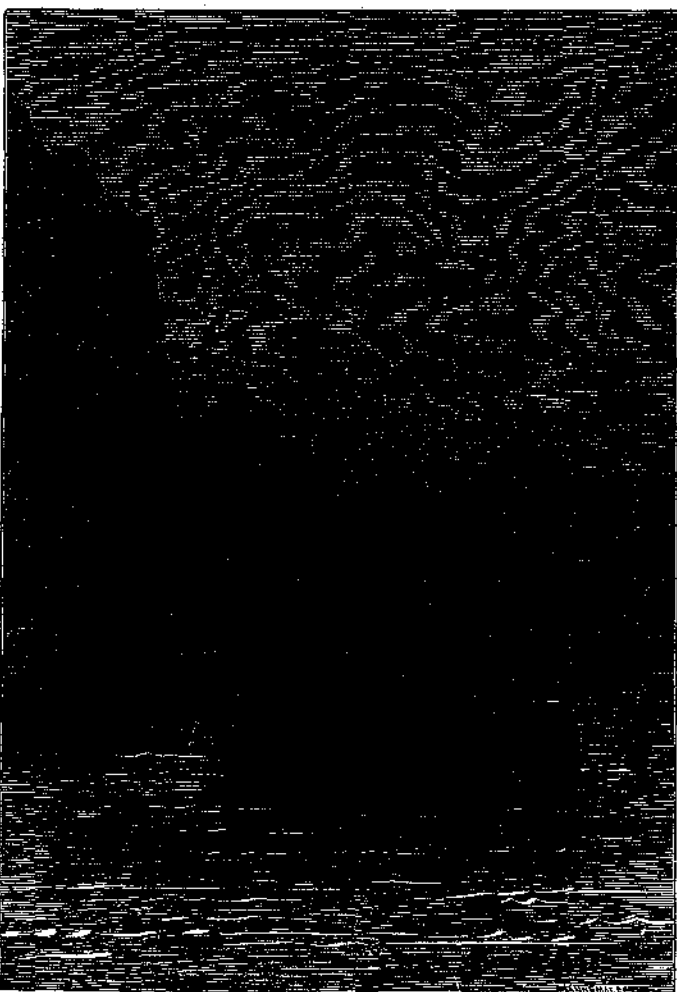
Παρακαλοῦνται οἱ ὀφείλοντες τὴν συνδρομὴν τῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους τῆς «Φύσεως» ὡς καὶ πάντες οἱ ἡμέτεροι ἀνταποκριταί, νὰ σπεύσωσι ν' ἀποστείλωσι ταχέως τὰ ὀφειλόμενα ἡμῖν, διότι ἐπείγουμεθα νὰ κανονίσωμεν τὰ βιβλία μας συμφώνως πρὸς τὴν μέλλουσαν ἐκκένουσι τῶν λαχειῶν τῆς καὶ ν' ἀποστείλωμεν ἐκάστῳ δικαιοῦχῳ τὴν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα του. Οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν κκ. συνδρομητῶν μας θ' ἀποκλεισθῶσι τῶν ὑπὸ τῆς «Φύσεως» παρεχομένων δωρεῶν καὶ λαχειῶν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΗΣ

Πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν νέων περὶ τῆς κινήσεως τῆς γῆς θεωριῶν, τῶν κκ. Δημητριάδου καὶ Φιλίππακου, προετάξαμεν, ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 11ῳ φύλλῳ τῆς «Φύσεως» ὀλίγας λέξεις ἀποφηνάμενοι, ὅτι αἱ θεωρίαι αὗται, καθ' ἡμᾶς, δὲν ἐκτίθενται, οὔτε ἀναπτύσσονται συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἀστρονομίας καὶ τῆς προόδου τῆς φυσικοχημείας, ὡς ἀπαιτεῖ νῦν ἡ ἀκριβῆς ἀνάπτυξις αὐτῶν, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας, διότι ἐφρονούμεν, ὅτι οἱ ἐργάται αὐτῶν δὲν ἔχουσι ἀρκούντως ἐγκύψει εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀστρονομικῶν ζητημάτων καὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη ἐπὶ τούτῳ θεωριῶν, καὶ δὲν εἶχομεν ἄδικον, ὡς θέλομεν παρακατιόντες ἀποδείξει· ἄλλως τε ἡ νέα αὐτῆ θεωρία, ὡς ἐκτίθεται, δὲν ἐφάνη ἡμῖν οὐδ' ἀρκούντως πειστικῆ, οὐδ' ἀρκούντως ἐπιστημονικῶς ἀκριβῆς, καθόσον δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ ἀρχέγονος ἀερώδης κατάστασις τῆς γῆς ὡς καὶ ἡ ἀρχικὴ διάπλασις καὶ κατασκευὴ αὐτῆς.

Ἄντι δὲ ν' ἀποκρούσωμεν τὴν διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου ἐπὶ τῆς σκιᾶς τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς γῆς ἀφορμὴν τῆς πρωταιτίου καὶ διαρκούς περιστροφικῆς κινήσεως τῆς γῆς, ἥτοι τοῦ θερμογόνου ἐπὶ τοῦ ὀξυγόνου, ὡς ἐννοοῦσι καὶ διατείνονται οἱ ἡμέτεροι ἐργάται τῆς νέας θεωρίας, ὡς πάντῃ περιττόν, ἀφοῦ αἰρομένων τῶν ἀρχικῶν καὶ θεμελιωδῶν ἐπιστημονικῶν ὄρων, ἡ ὅλη θεωρία συνοψίζεται εἰς τὰς ἀνω-

τέρω δύο λέξεις, καὶ ἡ σχετικὴ ἀπάντησις μας δύναται νὰ συνοψισθῇ σχετικῶς, ἐθιωρήσαμεν καλὸν νὰ μεταφίρωμεν ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Φύσεως» τὴν περὶ τῆς ἀρχικῆς κινήσεως τῆς γῆς θεωρίαν τοῦ Zimmermann, ἥτις εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ ἐν τῇ πρὸ καὶ τῇ μετ' αὐτὸν ἐποχῇ του, ὅπως λάβωσι ταύτης γνῶσιν καὶ οἱ ἡμέτεροι φιλοπερίεργοι ἀναγνώσται καὶ οἱ ἐργάται τῆς νέας περὶ οὐ πρόκειται θεωρίας.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

παρὰ τὴν ζοφώδη ἀκτὴν.

οὕτω σχῆμα σφαιροειδές. Οὕτως ἐξηγεῖται ἡ φυσικὴ κίνησις τῆς γῆς ἐν τῇ πρωτογενεὶ αὐτῆς καταστάσει. Ἄλλ' εἰς τὴν πρὸς τὸ κέντρον

Ἡ ἀερώδης σφαῖρα ἀποσπασθεῖσα ἐκ τῆς συνολικῆς τῶν μορίων τῆς παγκοσμίου ὕλης καὶ διατηροῦσα ταύτοχρόνως διάμετρον χιλιάδων τινῶν ἑκατομμυρίων δισεκατομμυρίων μιλίων, περιεστάλη βαθμηδὸν εἰς τὸ δέκατον, καὶ εἶτα εἰς τὸ ἑκατοστὸν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῆς μεγέθους· τῆς δ' ἐλκτικῆς δυνάμεως αὐξανομένης σὺν τῇ πυκνότητι, ἐγένετο ὀλίγον κατ' ὀλίγον πυκνότερα, θερμαινομένη φυσικῶς ἐν ταύτῳ καὶ κατ' ὄγκον σμικρυνομένη.

Ἄφ' ἑτέρου, ἐνῶ πάντα αὐτῆς τὰ μόρια ἐφέροντο πρὸς τὸ κέντρον, παρήχθη κίνησις, ἥτις φυσικῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἦνε ἄλλως παρὰ σφαιρικῆ· δι' ὅπερ παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ἀερώδης αὐτῆ σφαῖρα ἐκτελοῦσα τὴν περιφοράν αὐτῆς, συνεπίσθη εἰς τοὺς πόλους τῆς καὶ ἐλαβεν

Εἰς Γερμανὸς ἐκυλιόθη ἐπὶ τῆς οδοῦ μετὰ τοῦ ἵππου...

Τρεῖς ἔτεροι ἵπποις ὑπελείφθησαν πρὸς καταδιώξιν του...

Ὁ νεὸς ὑπαξιωματικὸς νομίζων ἑαυτὸν ἐκτὸς κινδύνου...

«Νίκη! Νίκη!» ὅπου ἀπροσδόκητον ἐμπόδιον τῷ...

Ὅπισθεν αὐτοῦ οἱ Γερμανοὶ ἐξέβαλλον οὐρὰ φρενητι...

Οἱ Πρῶσοι τῆς περιπολίας δὲν ἐτόλμων νὰ τὸν προσ...

Εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα μέτρων φθάσας, ἐξεκένωσε τὰς...

Ἐν τούτοις ὁ κίνδυνος ὑφίστατο ἡ περιπολία κάμνει ἡ-

Τὸν εἶδον κλονιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀναβολίων, ἀλλ' ἐκείνος...

IV

Ὁ στρατηγὸς ἀνησυχῶν περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Villet-

Περιέμενε ἐπὶ ἑν τέταρτον τῆς ὥρας σχεδόν, ὅτε ὁ ὑ-

Τότε ἐνηγκαλιόθησαν, ἵνα ἀνασηκώσῃ τὸν νεαρὸν ὑπα-

Ὁ στρατηγὸς τότε ἀήρῃσε τὸν σταυρὸν τῶν ταξιαρχῶν,

— Τοῦ ἤξις περισσότερο παντὸς ἄλλου, ἐπιθύρσις, λ-

Μεσοδόγιον.

Σ. Σ. Θεολόγος.

ΔΙΠΛΟΥΝ ΔΡΑΜΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

(Συνέχεια ἰδε προηγούμενον φύλλον)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

Τελευταία συνέντευξις. Ὀριστικὴ ἀπόφασις τῆς Μαιρῆς.

Ἄφ' οὗ ἀρίκοντο πρὸ τῆς θύρας τῆς αἰωνίου κατοικίας,

— Ἥλιος ποτὲ ἐνταῦθα, Μιχαὴλ; τῷ εἶπεν.

— Ὦ, ναί πολλάκις, τῇ ἀπάντησεν ὁ Μιμίκος.

— Ἄς εἰσελθῶμεν καὶ ὁμοῦ, ὑπέλαθεν ἡ Μαιρῆ, ἔχω νὰ...

Καὶ εἰσελθόντες ἐντὸς τοῦ νεκροταφείου, ἔλαβον τὴν πρὸς...

— Αἶ, Μιχαὴλ, τῷ ἔλεγεν ἡ Μαιρῆ, πολλάκις ἦλθον...

Ἴδὲ, τὴν πόλιν ταύτην τῶν νεκρῶν καὶ παράβαλον αὐ-

Ἐκεῖ ὁ θόρυβος, ἡ τύρβη, ἡ ψευδεπίδειξις, τὸ μῖσος, ἡ...

Καὶ ἐμφωλευὶ ὁ χωρισμὸς καὶ ἰδὼ βασιλεύει ἡ ἐνωσις! Πόσον μοι...

— Πότε εἶναι κατάλληλος καιρὸς ὁ χάρος νὰ μὲ πάρη,

— Πότε τὸ ρόδον εἶναι καιρὸς νὰ κοπῇ; πότε τὸ πτη-

— Ὅχι, Μιχαὴλ, ὀφείλω νὰ σοὶ ἀνοίξω πλέον τὴν...

καὶ ἡ γυνὴ ὀφείλου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν κόσμον αὐτὸν;

— Ἄκριβῶς, αὐτὸ καὶ ἐγὼ φρονῶ, Μιχαὴλ, ὅπου...

— Σὺ ἐξεπλήρωσας τὸν προορισμὸν σου; πῶς καὶ πότε;

— Δὲν ἀστεϊεύομαι. Ἴδοῦ.

Καὶ τείνουσα τὴν χεῖρα ἔκοψε μικρὸν ἀνθύλλιον.

— Ἴδοῦ, ἐξηκολούθησε τὸ ἀνθύλλιον αὐτό, μολοντί εἰς...

— Ὁ μ' ἐνόησε; Ἐγὼ Μιχαὴλ, εἶμαι γυνή, κόρη,

— Μὰ τί λέγεις, ἀγαπητῆ μου, πάντοτε θ' ἀκούω...

— Πάντοτε οὐχί, μόνον τώρα Μιχαὴλ, πρότερον δὲν...

Ἄνοϊξασα δὲ τὸ ἐνδυμά της, ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ...

Ἄγαπητῆ μου, Μαιρῆ, τῇ εἶπεν, ἀγῶμεν, ἐνταῦθεν,

Καὶ ἐν ταύτῳ ἠγέρθη. Ἐγερθεῖσα δὲ καὶ ἡ Μαιρῆ.

— Ἐλθέ ἀπ' ἐδῶ, Μιχαὴλ, τῷ λέγει, ἐξέλθωμεν τοῦ...

— Ἄβουσα δὲ τὸν βραχιόνά του, παρουσίᾳ πάντων, ὅσοι...

— Κλαίεις, Μαιρῆ;

— Ναι, δηλαδὴ, ἐξ ἐγνώμοσύνης πρὸς τὴν θυσίαν τὴν...

— Ὅποιον;

— Ὅ, τι καὶ ἂν μοι συμβῇ, θέλω νὰ ζῆσσι; σὺ, Μιχαὴλ.

— Ἀδύνατον.

τινὶ ἀπομεμονωμένῃ θέσει, παρὰ τῇ παρακειμένῃ χαράδρᾳ,

— Ἐδῶ ἦδη, εἴμεθα καλά, Μιχαὴλ, τῷ εἶπεν ἡ Μαιρῆ,

— Ναι, Μαιρῆ, ἐδῶ δυνάμεθα νὰ οὐμιῶμεν ἐλευθέρως,

Καὶ ἐξαγαγόντες ἀμφότεροι τοὺς πῖλους τῶν ἐναπέθεσαν...

— Ἄσιπόν, Μιχαὴλ, εἶπεν εἰς τὸν ἀγαπητὸν τῆς καρδίας...

— Μαιρῆ, πῶς μετεβλήθης, ἀπάντησεν ὁ Μιχαὴλ; ἔγεινε...

— Ἐμαθον νὰ συμμορφῶμαι πρὸς τὰς περιστάσεις, φί-

— Μιχαὴλ, παρατήρησον καλῶς ποῦ εὐρισκόμην. Εἴμεθα...

— Φεῦ! εἶναι τόσον βραχεῖα, ὥστε οὐδὲ κἂν τὴν νο-

— Εἶναι ἀληθῆς, ἀναστενάξασα εἶπε καὶ ἡ Μαιρῆ, καὶ ἀκρι-

— Τις οἶδεν, ἂν εἰς ἄλλον κόσμον διαρκέστερον, δὲν μᾶς...

— Α! ναί, αὐτὴν τὴν ἐλπίδα μόνον ἔχομεν, καὶ ἀλλοί-

— Καὶ πιστεύεις σὺ, Μαιρῆ, εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν;

— Ἀδιστακτως, Μιχαὴλ, οὐδέποτε θὰ σὲ ἠγάπων ἂν...

— Καὶ σὺ, Μιχαὴλ, εἶσαι ὁ ἀγγελὸς μου. Εἰπέ μοι, θὰ...

— Ὅποια ἐρώτησις!

— Μὰ θέλω νὰ γνωρίζω, θὰ μ' ἀγαπᾷ;

— Καὶ νομίζεις, ὅτι θὰ δύναμαι πλέον νὰ ἐξακολουθῶ νὰ...

— Μιχαὴλ, μ' ἐνθουσίᾳς.

Καὶ κύψασα κατεπίλησεν αὐτὸν εἰς τὸ στόμα. Εἶτα δύο...

— Κλαίεις, Μαιρῆ;

— Ναι, δηλαδὴ, ἐξ ἐγνώμοσύνης πρὸς τὴν θυσίαν τὴν...

— Τὸ ἀπαιτῶ.
— Θα ψευθῶ, ὅ,τι καὶ ἀν σοὶ εἶπω, διότι δὲν θὰ εἶμαι κύριος τοῦ ἐαυτοῦ μου.
— Ἐχεις δίκαιον. Ἄς μὴ ὀμιλῶμεν λοιπὸν περὶ τούτου. Μιχαήλ, ταύτην τὴν στιγμήν αἰσθάνομαι ὅτι κρατῶ τὸν κόσμον, τὸ πᾶν εἰς χεῖράς μου. Σ' ἀγαπῶ, καὶ ἡ ἀγάπη μου μὲ καθιστᾷ τρελλὴν, ἀνόητον, δὲν αἰσθάνομαι τί λέγω.
— Καὶ ἐγώ, ... εἰμὲθα ἤδη παιδία. Παιζομεν ὡς ἀθῶα πλάσματα μὲ λέξεις καὶ ἀθύρματα.
— Αὐτὰ ἔχει ὁ ἔρως, καὶ δι' αὐτὸ τὸν λέγουσι παιδίον. Εἶναι ἀθῶος, ἀγνός, εὐλικρὴς, καὶ ἐν τούτοις ὁ κακὸς κόσμος τὸν θεωρεῖ ἐγκληματίαν. Ἀφοῦ ἀγνοεῖ τί λέγει καὶ τί πράττει, διατὶ εἶναι λοιπὸν ἐνοχος; διατὶ τὸν μισοῦν καὶ τὸν τιμωροῦν ἐν ταῦθα;
— Αἰ, ὁ ἀδίκος, ὁ ἄφρων, ὁ κακὸς κόσμος, Μαίρη, εἶναι ὁ καταστροφεὺς τῆς εὐτυχίας.
— Καὶ ἐν τούτοις οὐδὲν τὸν καταβάλλει, οὐδὲν τὸν μεταβάλλει. Ὁ ἔρως ὑπῆρχεν ἀρχῆθεν, ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρξῃ ἀκαταμάχητος.
— Αἰωνίως.
— Βεβαίως, αἰωνίως.
— Μαίρη, θέλω νὰ σὲ ἀσπασθῶ διότι νομίζω ὅτι κἄτι τι μοὶ λέγεις, ὅτι δὲν θὰ διαρκέσῃ ἡ εὐτυχία μας αὕτη.
— Ὡ, ναὶ Μιχαήλ, τὸ φοβοῦμαι, εἶμαι ἰδική σου, ἀπολαύσῃ με, διότι καὶ ἐγώ τρέμω πρὸ τοῦ ἀδήλου.
Περιπτώξαντες δ' ἀλλήλους διὰ τῶν χειρῶν, ἦνωσαν τὰ χεῖλη των καὶ γλυκύτατοι ἀσπασμοὶ ἐξεπέμποντο θερμῶς ἐκείθεν πρὸς τὸν οὐρανόν.
Οὐδεὶς ἐτόλμα ν' ἀφήσῃ τὸν ἄλλον. Ἐμείναν δ' ἐκεῖ ἐπ' ἀρκετόν, ἀπολαμβάνοντες τὰ θέληττα τοῦ ἔρωτός των ἐν μέσῳ τῆς καλλονῆς τῆς ἡρέμου ἐξοχῆς, ἀκίνητοῦντες ἐν σιωπῇ, μέχρις ὅτου ἀπαίσιος κόραξ ἐκεῖ που πλησιάσας καὶ ἀφήσας κραυγὴν ἐπὶ τῇ αἰθιδίῳ θεᾷ αὐτῶν, τοὺς ἀπέσπασεν ἐκ τῆς διαρκοῦς αὐτῶν νάρκης καὶ τοῦ ληθάργου. Ἐξελάμβανέ τις αὐτοὺς οὕτω κατακαμιμένους, ὅτι εἶχον ἐκπνεύσει. Ἴσως δὲ νὰ ἠπατήθη καὶ ὁ κόραξ καὶ διὰ τοῦτο ἐπλησίασεν αὐτούς.
— Μαίρη, ἄγωμεν, εἶπεν ὁ Μιχαήλ, κατατρομάζας, εἶναι ἡ τρίτη ὥρα.
— Οὐφ, δὲν ὑπάρχει δι' ἐμὲ πλέον ὥρα. Ὁ χρόνος εἶναι ἀτελεύτητος ἐφεξῆς.
— Μαίρη, ἄγωμεν ἐντεῦθεν, σοὶ λεγώ.
— Καλῶς, ἄγωμεν, λοιπὸν.
Καὶ ἐκινήσαντες μὲ βῆμα βραδύ ἀφίκοντο μετ' οὐ πολὺ πρὸ τῶν στόλων τοῦ Ὀλυμπίου Διός, τῆς Μαίρης διατελώσης εἰς ἄκρον σκεπτικῆς καὶ συγκεκριμένης.
— Λοιπὸν Μαίρη, ὑγίαινε, μὲ κατεγοήτευσας σήμερον ἄς χωρισθῶμεν ἐν ταῦθα. Ὑγίαινε, εἰς αὖριον πάλιν.
Ἡ δὲ Μαίρη ἀτενίσασα αὐτὸν καὶ εἶτα τὴν ἐναντι αὐτῆς Ἀκρόπολιν.
— Addio, addio, Μιχαήλ, τῷ εἶπε συγκεκριμένη, ἐνθουμοῦ τὴν συνέντευξιν ἐκείνην πάντοτε, καὶ μὴ μὲ λησμονεῖ.
Καὶ σφιγξάσα εἶτα τρυφερῶς τὴν χεῖρά του, ἔριψε τελευταῖον φλογερὸν βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀποτόμως στρέψασα τοὺς ὀφθαλμούς, οἵτινες ἤρξαντο νὰ δακρύωσι, ταχέως ἀπεμακρύνθη ἐκείθεν πορευθεῖσα κατ' εὐθείαν εἰς τὴν κατοικίαν τῆς.
Ὁ δὲ Μιχαήλ μόλις προφθάσας νὰ τῇ εἴπῃ καὶ αὐτὸς addio, ἐστράφη νὰ φύγῃ ἐκείθεν, μονολογῶν.
— Βεβαίως ὁ ἔρως τὴν κατέστησε δυστυχῆ.
Καὶ ἐν τούτοις ὁ τάλας δὲν ἠνόησεν, ὅτι ὁ ἄγγελος ἐκεῖνος τὸν ἀπεχαιρέτα διὰ τελευταίαν φορᾶν, καὶ ὅτι σκληρὰ δοκιμασία τὸν ἀνέμενε τὴν ἑπαύριον.
(Ἐπεται τὸ τέλος.)
Ῥοδος.

Η ΟΡΦΑΝΟΥΛΑ

Μιὰ ὀρφανοῦλα ὀμορφὴ μὲ μαυροφορεμένη
Μὲ τὰ μαλλιά δόξαυρα μὲ ὀψι χλωμιασμένη,
Κάτω εἰς τὴν ἀκρωθαλασσίᾳ μὲ μαῦρο δάκρυ κλαίει:
Ἐ τὴν ἄπονη τῆ θάλασσα τὰ βῆσανά τῆς λείει.
Ἄχ θάλασσα! τί σῶκαμα; τί σῶκαμα ἡ καυέμνην
Καὶ πῆρες τὸν πατέρα μου; καὶ τόρα γὼ θλιμμένη,
Χωρὶς μανοῦλα καὶ ἄδελφὸ, χωρὶς φίλο κανένα
Γυρίζω καὶ παρακαλῶ... ἄβοηθᾶτέ με καὶ μένα.
Ἄλλὰ τοῦ κάκου περπατῶ νὰ βρῶ ἐλεημοσύνη.
Κανεὶς εἰς ἐμὲ τὴν ὀρφανὴ οὔτε ψωμάκι δίνει.
Ὅσες φορές τὸ ζήτησα σὲ σπίτια εὐτυχημένα
Κανεὶς ποτὲ ἐβρέθηκε νὰ δώσει καὶ σὲ μένα.
Ἄχ θάλασσα! δὲ θὰ βρεθῇ μὲ σπλαχνικὴ καρδοῦλα
Νὰ χύσῃ δάκρυ θλιβερό γιὰ μὲ τὴν ὀρφανοῦλα;
Ἄθωο στόμα δὲν θὰ ἰδῶ γλυκὰ νὰ μοῦ μιλήσῃ;
Ἄχ θάλασσα!... κανεὶς γιὰ μὲ καλὸ δὲ θὰ θελήσῃ;
Τώρα ποῦ βλοῖ—θάλασσα—τὴν ὀρφανὴ μισοῦνε,
Γιὰ μένανε τὰ σπλάγχνα σου δόλοῦ δὲν πονοῦνε;
Ἢ δός μου τὸν πατέρα μου, ἢ πάρε με καὶ μένα,
Ἢ δὲν τῇ γῇ δὲν μένουνε κορίτσια ὀρφανεμένα.
Ἢ ἄπονη ἡ θάλασσα ἐπόνεσε καὶ στέλνει
Ἐ τὴν ὀρφανοῦλα φίλημα τὸ κύμα, καὶ τῇ παίρνει
Καὶ τῇ φιλεῖ γλυκὰ γλυκὰ, τῇ σφιχταγκιιάζει,
Τῇ φέρνει εἰς τὸ πατέρα τῆς... ἀπατέρα μου! φωνάζει.
Μεσολόγγιον Σ. Μράντζας

ΛΥΣΕΙΣ ΕΝ Τῷ 14ῳ ΦΥΛΛῳ ΑἰΝΙΓΜΑΤῶΝ

230. Αἰνίγμα.—Ὀλόγα—Ὀλιγα
Ἐβλυσαν αὐτὸ δ. κ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Μεσολογγίου, ἡ Δεσποινὴς Τατιανὴ Ζαδὲ ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Φ. Πατατάκης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ἐμμ. Καπελλάκης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Γ. Μ. Καμπάνης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Καρακασόπουλος ἐκ Σύρου, ὁ κ. Ἀναστ. Σπάθης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ι. Γιαννίμπας ἐκ Καΐρου καὶ ὁ κ. Μ. Κοκκινάκης ἐκ Φαρσάλων.
231. Αἰνίγμα.—Γεώργιος—Γεωργία.
Ἐβλυσαν αὐτὸ δ. κ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Μεσολογγίου, ἡ Δεσποινὴς Τατιανὴ Ζαδὲ ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Φ. Πατατάκης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Π. Κ. Σούρλας ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἐμ. Καπελλάκης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Γ. Μ. Καμπάνης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Ν. Καρακασόπουλος ἐκ Σύρου, ὁ κ. Ἀναστ. Σπάθης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ι. Γιαννίμπας ἐκ Καΐρου, καὶ κ. Μιχ. Κοκκινάκης ἐκ Φαρσάλων.
232. Αἰνίγμα.—Οὐρανία—Οὐρά—οὐρὸς—Ἰα.
Ἐβλυσαν αὐτὸ δ. κ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Μεσολογγίου, ἡ Δεσποινὴς Τατιανὴ Ζαδὲ ἐκ Πειραιῶς, ὁ κ. Φ. Πατατάκης ἐξ Ἀθηνῶν, ὁ κ. Ἐμμ. Καπελλάκης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Μ. Καμπάνης ἐκ Σύρου, ὁ κ. Ν. Κ. Καρακασόπουλος ἐκ Σύρου.
Πρῶτος ἔβλυσεν αὐτὰ ὁ ἐκ Μεσολογγίου κ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος, ὅστις θὰ λάβῃ τὸ ὑποσχεθὲν δῶρον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ".

Ἡ Κ. Σόρον. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ, γράφομεν.—Πολυβίῳ τῷ Τραπεζούντιῳ. Ἐπιστολὴ καὶ ποιημάτων ἐλήφθη, ἔχει καλῶς. Γράφατέ μας, διότι ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν.—Ἡ Μ. Ἀμβροῦρον. Συνεστημένη μετὰ περιεχομένου ἐλήφθη, παραγγελία σας ἐκτελεῖται προσεχῶς καὶ θὰ σᾶς γράψωμεν.—Κ. Ν. Α. Μεσολόγγιον. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχόμενα ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν, προσεχῶς γράφομεν. Συνδρομητῆν σᾶς ἐνεγράψαμεν.—Ι. Σ. Δαρδανέλλια. Δελτάριόν σας ἐλήφθη. Σας σᾶνα Ῥωμῶ ἐπέλαμεν ἐπὶ συστάσει καὶ πιστεύομεν ἤδη νὰ ἐλάβετε, ἐφροντίσαμεν διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν φύλων.—Σ. Μ. Λαγκάδια. Ἡ δευτέρου σας εἰδορωθῆ, ὡς γράφετε.—Χ. Π. Γ. Πρέβεζαν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, ἔχει καλῶς, προσεχῶς γράφομεν.—Θ. Κ. Κέρκυραν. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ, ταχυδρομικῶς καθίστασα.—Π. Θ. Τ. Κέρκυραν. Δελτάριόν σας καὶ φύλλα ἐλήφθησαν περὶ λοιπῶν θὰ φροντίσωμεν.—Γ. Φ. Θήραν. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας με ἐμβασμά σας, ὡς γράφετε.—Γ. Φ. Λαρίαν. Ἀναμένομεν ταχέως ἐμβασμά σας.—Κ. Ε. Λεβαδείαν. Διατὶ παρακαλοῦμεν δὲν μᾶς ἀπαντᾶτε;—Γ. Α. Νέστον. Ἀποροῦμεν πολὺ διατὶ καθυστερεῖτε εἰς ὑποχρεώσεις σας.—Ν. Α. Χαλκίδα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀπέδειξεν μετ' ἀριθμοῦ λαχείου σᾶς ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς.—Π. καὶ Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Στερούμεθα πρὸ καιροῦ εἰδήσεών σας.